

Vaig Com Les Aus

Joan Manuel Serrat

Vaig com les aus quan ha perdut el fill
Que giravoltem sense haver consol
Amb crits de sang alerten son estol
Com si lo món entrés en gran perill

E giravolten sens defalliment
Entorn del lloc on lo fill han deixat
E no els esparvera la veracitat
Perquè els daria molt major turment

Des del matí fins que s'ha post lo jorn
Amb son rodar inquieten l'espai
Diuen que en ells dolor no es pondrà mai
Puix que mai més no hauran lo fill entorn

Sols a la nit, vençuts per l'enderroc
Tornen al niu com a desert castell
Senten lo cor de sobta fosc i vell
E s'adormissen amb la son del roc

L'ensendemà, amb un volar penós
Abandonant lo niu, l'arbre i el riu
Van a l'encalç d'un indret més galdós
Però en cap lloc lo seu infant no viu

Així jo vaig, perdut de mi mateix
A mi mateix cercant-me eternament
Mes jo só mut e mut lo meu lament
Car gorja endins lo meu dolor se peix